



2. הארי המזוהם (ארה"ב)



1. המקשר (אנגליה)

# הטוב תעל"ב \* הסרט הטוב

של חודרוכסקי או עם "מיסטר היי האורגאניזם" של מאקאבאיאב היי גוסלאבי, ששבחים הומטרו עליהם בעולם? וזה רק כדי שיהיה ברור לכל, כי כאשר בעלי בתי הקולנוע מכריזים שמיי טב סרטי העולם מוצגים בארץ במקביל עם הבירות הגדולות, אין זה מדוייק. כאן מגיעים לבעלי התלונות הבאים בתור, בעלי בתי הקולנוע: "מיסטר הצור" פים ירד, המיסים לא ירדו די הצורך, הענף בסכנה, ואם לא ייעשה משהו בהק" דם, ייסגרו בתי הקולנוע!" כל עוד מתעקשים העוסקים בענף להת- יחס אל עצמם כאל סוחרים בלבד, אין מנוס מכך שהטיפול בהם יהיה בידי משרד המיסה והתעשייה. זה יודע רק לספור כספים ומיסים, או להיפך. המצב היה אולי שונה, אילו ניסה מישהו להציג את הקול- נוע כעניין של תרבות ואומנות. משרד המיסה והתעשייה סופר את מיספר הסרטים שנעשו בארץ לפני שני תיים, ואת מיספר הסרטים שנעשו בארץ לפני שנה, ואת מיספר הסרטים שכנראה ייעשו השנה, כולו זורה מנחת. העסקים משגשים, אך יצירות המופת הקולנועיות



שחקנית השנה:

דומיניק סאנדה  
"הקונפורמיסט"



שחקן השנה:

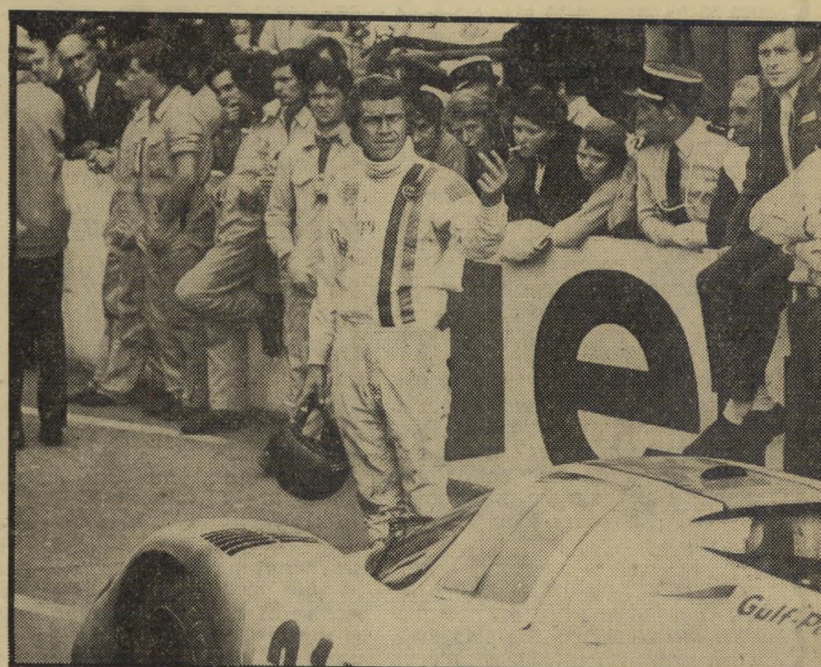
אלן ארקין  
"מילכוד 22"

עוד שנה עברה. לומר שהיו בה חוויות גדולות — מוגזם. מי שאהב קולנוע נאלץ להתבוסס בביצת בינוניות משעממת. כמעט כמו לפני שנה, עם תוספות קטנות. מדי שנה בשנה הופך המבחר בארץ למיסחרי ועלוב יותר. אילו צריך היה להכין רשימה של כל מה שמחייץ צופה ישראלי, אפשר היה למלא בה ספר שלם. דוגמאות? בבקשה. כל סרטי פאזולוני (ויש הרבה) שבין "אקאטונה" לבין "דקאמרון". כל סרטי כרטולוצ'י שלפני "הקונפורמיסט". כל סרטי בלוקיו מחוץ ל"ארבע זוויות למשך לש". סרטי גודאר שלאחר "הסינית" וגם מלפני כן. ואלה דוגמאות המצביי עות רק על יוצרים שבצורה זו או אחר רת, בכל זאת מוכרים קצת בארץ. אבל מה למשל עם הקולנוע הברזילאי החדש? מה עם תחנית הקולנוע השוויצ'י? מה עם הקולנוע הקנדי? (שרק הטלוויזיה טרחה להציג שניים מסרטי). מה עם סרטי אריק רוהמר שזכו לפרסים בינלאורי מיים? מה עם כל גל המחתרת האמריקאי וסרטי המחאה שבו? מה עם "אל טופר"

# הסרט הרע תעל"ב \* הסרט



2. שדים (אנגליה)



1. לה מאו (ארה"ב)